

Neljapäev, 17. jaanuar 2008

4. nõuab tungivalt, et Hiina ei kasutaks 2008. aasta olümpiamänge ettekäändena inimõiguste rikkumistest teatavate või nende vastu meelt avaldavate dissidentide, ajakirjanike ja inimõiguste aktivistide vahistamiseks, ebaseaduslikuks kinnipidamiseks ja vangistamiseks;
5. kordab oma seisukohta, et inimõigustega seotud muredele tuleks 2008. aasta olümpiamängudeks valmistumise ajal pöörata palju rohkem tähelepanu, ning rõhutab, et järgida tuleb üldiseid eetilisi põhimõtteid ja edendada inimväärkuse säilitamisega tegelevat rahumeelset ühiskonda, nagu see on sätestatud olümpiaharta artiklites 1 ja 2;
6. nõuab tungivalt, et Hiina reformiks oma kriminaalõigust ja suurendaks ajakirjanike, kirjanike, vabakutseliste, reporterite ja teiste isikute sõnavabadust, kes edastavad kogu maailmale uudiseid sellise olulise sündmuse kohta nagu 2008. aasta olümpiamängud; arvab, et kõnealune reform on võimeline täpsustada teatud ebaselgete sätete (nt Hiina kriminaalkoodeksi artikkel 105) kohaldamisala ja edastada maailmale positiivne signaal selle kohta, et Hiina Kommunistliku Partei seitsmeteistkümnnes üleriigiline kongress sillutab teed erinevate seisukohtade suuremale austamisele;
7. kutsub Hiina võime üles võimaldama Hu Jiale ja kõigile teistele vahi all viibivatele dissidentidele vajaduse korral arstiabi ning pidama silmas, et sobimatutes tingimustes kinnipidamine võib halvendada nende tervist;
8. nõuab tungivalt, et Hiina võimud sulgeksid nn varivanglad ehk kinnipidamiskohad, mis on mõeldud võimude jaoks probleeme tekitavate isikute kinnipidamiseks enne 2008. aasta olümpiamänge;
9. kutsub Euroopa Liidu Nõukogu üles võtma Hiina võimude suhtes meetmeid seoses Hu Jia vahistamisega ning tuntud inimõigustega tegeleva juristi ja Hu Jia sõbra Gao Zhishengiga, kellest on saanud lootusetus olukorras olevate mitmete tuhandete Hiinas vangistuses viibivate inimõiguste kaitsjate esindaja, kadumisega 22. septembril 2007. aastal;
10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide ning kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele, Hiina Rahvavabariigi presidendile ja peaministrile ning Rahvusvahelise Olümpiakomiteele.

Olukord Kongo Demokraatlikus Vabariigis ja vägistamine kui sõjakuritegu

P6_TA(2008)0022

Euroopa Parlamendi 17. jaanuari 2008. aasta resolutsioon olukorra kohta Kongo Demokraatlikus Vabariigis ja vägistamise kui sõjakuriteo kohta

(2009/C 41 E/12)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone inimõiguste rikkumise kohta Kongo Demokraatlikus Vabariigis (Kongo DV);
- võttes arvesse AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee 22. novembri 2007. aasta resolutsiooni olukorra kohta Kongo Demokraatlikus Vabariigis, eelkõige riigi idaosas, ja selle mõju kohta piirkonnale;
- võttes arvesse 1998. aastal vastu võetud Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti, eriti selle artikleid 7 ja 8, millega loetakse vägistamine, seksuaalne orjastamine, sunniviisiline prostitutsioon, sunnitud rasedus ja sunnitud steriliseerimine või mis tahes kujul esinev seksuaalne vägivald inimsusevastaseks kuriteoks ja sõjakuriteoks ning võrdsustatakse need ühe piinamisviisi ja tõsise sõjakuriteoga, sõltumata sellest, kas neid tegusid sooritatakse rahvusvaheliste või sisekonfliktide ajal süstemaatiliselt või mitte;

Neljapäev, 17. jaanuar 2008

- võttes arvesse ÜRO peasekretäri 14. novembri 2007. aasta 24. aruannet ÜRO missiooni kohta Kongo DVs;
 - võttes arvesse ÜRO missiooni Kongo DVs (MONUC) 27. juuli 2007. aasta avaldust;
 - võttes arvesse organisatsiooni Human Rights Watch 2007. aasta oktoobri väljaannet „Uuenenud kriis Põhja-Kivus“;
 - võttes arvesse organisatsiooni Human Rights Watch 2005. aasta märtsi väljaannet „Õiguse otsinguil. Kongo sõjas toimepandud seksuaalse vägivalla eest kohtulikule vastutusele võtmine“;
 - võttes arvesse Amnesty Internationali 2007. aasta aruannet;
 - võttes arvesse ÜRO spondeeritud Kongo DV 11. detsembri 2007. aasta humanitaarmedeteme kava 2008. aastaks;
 - võttes arvesse ÜRO humanitaarasjade koordineerimisbüroo 13. detsembri 2007. aasta dokumenti „Humanitaarvaldkonna uudised ja analüüs“;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et Kongo DV idaosas kestev sõda ja rahunemine on laialdases ja ärevusttekitavas ulatuses põhjustanud naistevastast seksuaalset vägivalda, mida panevad toime nii mässajate relvarühmitused kui ka valitsuse, armee ja politsei üksused;
- B. arvestades, et Kongo DV idaosa naised rünnatakse süstemaatiliselt ja enneolematult sageli ning arvestades, et ÜRO peasekretäri asetäitja humanitaarküsimustes andmetel on Kongo DV olukord seksuaalse vägivalla osas kõige hullem maailmas;
- C. arvestades, et vägistamisi pannakse toime ka ümberasustatud isikute laagrites, kus paljud tsiviilisikud otsivad pelgupaika lahingute eest, mis ainuüksi 2007. aastal sundis enam kui 400 000 inimest oma kodudest ja küladest lahkuma;
- D. arvestades, et ÜRO peasekretäri esindaja Kongo DVs teatel on naistevastaste metsikuste keskmes vägistamine, grupiviisiline vägistamine, seksuaalne orjastamine ja mõrvad, millel on kaugeleulatuvad tagajärjed, sealhulgas naiste füüsiline ja psüühiline häving;
- E. arvestades, et Kongo DV 2008. aasta humanitaarmedeteme kava andmetel teatati 2007. aastal 32 353 vägistamisjuhtumist, mis tõenäoliselt on vaid murdosad nende koguarvust;
- F. arvestades, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonis 1325 (2000) rõhutatakse kõigi riikide vastutust karistamatusele lõpu tegemise ning inimsusevastaste ja sõjakuritegude sooritajate, sealhulgas naiste ja tütarlaste kallal seksuaalset ja muud vägivalda kasutanud isikute vastutuselevõtmise eest;
- G. arvestades, et vägistamine on ilmselt viis naiste häbistamiseks nende perede ja kogukondade ees ning seeläbi nende kogukondade väärikuse, moraali ja ühtekuuluvustunde hävitamiseks;
- H. tundes muret selle pärast, et vägistamise ohvriks langenud naistele ja tütarlastele saab nende perede ja kogukondade poolt osaks laialt levinud sotsiaalne diskrimineerimine ja hülgamine, samas kui kuritegude sooritajad naudivad karistamatust, mis on ka täiendav põhjus, miks ohvrid teatavad ainult murdosast vägistamisjuhtudest;
- I. olles sügavalt mures selle pärast, et selliste kuritegude põhjalikuks uurimiseks ei tehta piisavalt pingutusi, et ei rakendata meetmeid tunnistajate, ohvrite ja ohvrite perede kaitseks, puudub teave kuriteojuhtude kohta ja ohvritele ei anta asjakohast meditsiiniabi;

Neljapäev, 17. jaanuar 2008

- J. arvestades, et Kongo DV parlamendi poolt 2006. aastal vastu võetud uus seadus seksuaalse vägivalda kohta, mille eesmärk oli kiirendada vägistamisjuhtude eest kohtulikule vastutusele võtmist ja määrata rangemaid karistusi, on siiani vähe tulemusi andnud;
- K. arvestades, et 10. detsembril 2007 allkirjastasid Rwanda ja Kongo DV Nairobis ühisavalduse, milles toetatakse igakülgse lahenduse leidmist relvarühmituste Kivus viibimise küsimusele, mis on vastutavad seksuaalse vägivalda ja muude inimõiguste rikkumiste eest;
- L. arvestades, et pikki aastaid kestnud relvakonflikti otseseks ja kaudseks tagajärjeks on 4 miljonit otsest ja kaudset ohvrit ning see on põhjustanud vähemalt 1.5 miljoni inimese, valdavalt naiste ja laste ümberasumise ja Kongo DV sotsiaalmajandusliku infrastruktuuri lagunemise,
1. mõistab otsustavalt hukka vägistamise kasutamise sõjarelvana ning tuletab meelde, et sellised teod kuuluvad nii Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kui ka Kongo DV jurisdiktsiooni alla;
 2. nõuab tungivalt eelkõige naistevastase seksuaalse vägivalda toimepanijatest teatamist, nende väljaselgitamist, kohtu alla andmist ja karistamist vastavalt riiklikule ja rahvusvahelisele kriminaalõigusele;
 3. kutsub Kongo DV valitsust tegema lõppu karistamatusele ning rakendama oma parlamendis vastu võetud uut seadust, millega kuulutatakse seksuaalne vägivald kuriteoks ja kehtestatakse karmimad karistused selle toimepanijatele;
 4. nõuab, et rahvusvaheline kogukond toetaks igal võimalikul viisil asjaomaseid riigiasutusi nimetatud tegude uurimisel ja süüdlaste vastutusele võtmisel;
 5. kutsub ELi eraldama märkimisväärseid rahalisi vahendeid seksuaalse väärkohtlemise ohvritele arsti-, õigus- ja sotsiaalabi andmiseks ning naiste ja tütarlaste õpetamiseks ühe võimalusena, kuidas edaspidi seksuaalset väärkohtlemist ära hoida;
 6. kutsub kõiki Kongo DV idaosa konfliktides osalevaid jõude austama inimõigusi ja rahvusvahelist humanitaarõigust, lõpetama kõik naiste ja teiste tsiviilisikute vastased ründed ning lubama humanitaarabisutustel ohvreid abistama asuda;
 7. kutsub ELi ja ÜROd üles ametlikult tunnistama vägistamine, sunniviisiline rasestamine, seksuaalne orjastamine ja muud seksuaalse vägivalda vormid inimsusevastasteks kuritegudeks, rasketeks sõjakuritegudeks ja üheks piinamise liigiks, sõltumata sellest, kas neid tegusid pannakse toime süstemaatiliselt või mitte;
 8. palub kõigil töötajaid MONUCi rahuvalvemissioonile saatvatel ÜRO liikmesriikidel kontrollida kõiki väidetavaid seksuaalse väärkohtlemise ja eksploateerimise juhtumeid, eriti kui need puudutavad alaealisi, ja tuua seksuaalset väärkohtlemist toime pannud isikud võimalikult kiiresti kohtu ette; seepärast nõuab, et tugevdataks MONUCi mandaati tsiviilisikute kaitsmiseks seksuaalse vägivalda eest;
 9. palub ÜROl, Aafrika Liidul, ELil ja teistel Kongo DV partneritel teha kõik, mis võimalik, et luua tulemuslik mehhanism Kongo DVs toimepandava seksuaalse vägivalda juhtumite seireks ja dokumenteerimiseks ning pakkuda naistele ja eeskätt riigi idaosas elavatele naistele tõhusat ja piisavat toetust ja kaitset;
 10. väljendab sügavat muret seksuaalsest vägivaldast põhjustatud tohutu väljarände pärast maapiirkondadest ning rõhutab, et süstemaatiline seksuaalne vägivald ja üldine „seksuaalse vägivalda kultuur“ hävitavad kõik sotsiaalsed võrgustikud ja kujutavad endast tõelist rahvuslikku ohtu;
 11. tervitab rahu-, julgeoleku- ja arengukonverentsi avamist Gomas (Põhja-Kivu) ja loodab, et vaenutegevuse katkemine konverentsi ajaks on esimene samm usalduse loomiseks vaenupoolte vahel; nõuab tungivalt, et konverentsil osalejad tegeleksid naiste ja tütarlaste vastase seksuaalse vägivalda küsimusega ja pühendusid selle toimepanijate kohtu ette toomisele;

Neljapäev, 17. jaanuar 2008

12. kutsub komisjoni üles toetama, sealhulgas rahaliselt, rahukonverentsi korraldamist Kivus, et anda elanikkonnale võimalus osaleda püsivate lahenduste otsimisel;
13. palub Kongo DV valitsusel ja MONUCil tagada humanitaarabiorganisatsioonide esindajate nõuete kohane julgeolek;
14. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, ELi liikmesriikide valitsustele, Kongo DV ja Ida-Aafrika järvede piirkonna riikide valitsustele, Aafrika Liidu institutsioonidele ja ÜRO peasekretärile.

Egiptus

P6_TA(2008)0023

Euroopa Parlamendi 17. jaanuari 2008. aasta resolutsioon olukorra kohta Egiptuses

(2009/C 41 E/13)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Euroopa – Vahemere piirkonna partnerluse kohta;
- võttes arvesse oma 15. novembri 2007. aasta resolutsiooni tõsiste sündmuste kohta, mis kahjustavad kristlaste kogukondade ja teiste usukogukondade eksistentsi⁽¹⁾;
- võttes arvesse 1995. aasta novembri Barcelona deklaratsiooni;
- võttes arvesse komisjoni 21. mai 2003. aasta teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile inimõigusi ja demokratiseerimist puudutavate ELi meetmete tõhustamise kohta Vahemere piirkonna partneritega (strateegilised suunised) (KOM(2003)0294);
- võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna inimõiguste võrgustiku esimest konverentsi, mis toimus 26.–27. jaanuaril 2006 Kairos;
- võttes arvesse ÜRO 1984. aasta piinamise ning muude julmade, ebainimlike või inimväärikust alandavate kohtlemis- ja karistamisviiside vastast konventsiooni;
- võttes arvesse inimõiguste kaitsjate alaseid ELi suuniseid;
- võttes arvesse Egiptuse poolt 1982. aastal ratifitseeritud ÜRO kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artiklit 19;
- võttes arvesse ÜRO naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsiooni;
- võttes arvesse töökava, mis võeti vastu riigipeade ja valitsusjuhtide Barcelona tippkohtumisel novembris 2005;
- võttes arvesse parlamendijuhtide viienda Euroopa konverentsi lõppjäreldusi, mis võeti vastu 26. novembril 2005 Barcelonas;
- võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarse assamblee (EMPA) poolt 27. märtsil 2006 vastu võetud resolutsioone ning selle presidendi avaldust;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0542.